

Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

► **B**

A TANÁCS 1999/31/EK IRÁNYELVE

(1999. április 26.)

a hulladéklerakókról

(HL L 182, 16.7.1999, o. 1)

Módosította:

		Hivatalos Lap	
	Szám	Oldal	Dátum
► M1 Az Európai Parlament és a Tanács 1882/2003/EK rendelete (2003. szeptember 29.)	L 284	1	31.10.2003

A TANÁCS 1999/31/EK IRÁNYELVE

(1999. április 26.)

a hulladéklerakókról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 130s. cikke 1. bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

a Szerződés 189c. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

- (1) mivel a hulladékpolitikáról szóló, 1990. május 7-i tanácsi állásfoglalás üdvözlő és támogatja a közösségi stratégiai dokumentumot, és arra hívja fel a Bizottságot, hogy javasoljon kritériumokat és szabványokat a hulladékok hulladéklerakóban való ártalmatlanításához,
- (2) mivel a hulladékpolitikáról szóló 1996. december 9-i tanácsi állásfoglalás ⁽⁴⁾ megállapítja, hogy a jövőben csak biztonságos és ellenőrzött hulladéklerakási tevékenységet szabad végezni a Közösség egész területén;
- (3) mivel a hulladékképződés megelőzését, a hulladék újrafeldolgozását és újrahasznosítását, valamint a visszanyert anyagok és energia hasznosítását ösztönözni kell a természeti erőforrások megőrzése és a földterületek szennyezéssel járó használatának elhárítása érdekében;
- (4) mivel további figyelmet kell fordítani a települési hulladék és a nem veszélyes hulladék égetésére, a komposztálásra, biogáztermelésre és a kotrási iszap feldolgozásra;
- (5) mivel a „szennyező fizet” elv értelmében többek között minden olyan környezetkárosítást is figyelembe kell venni, amelyet hulladéklerakó okoz;
- (6) mivel a hulladéklerakók esetében éppúgy, mint minden más hulladékkezelésnél, megfelelő folyamatos ellenőrzésre és megfelelő működtetésre van szükség a lehetséges káros környezeti hatások, és emberi egészséget fenyegető ártalmak megelőzésére vagy csökkentésére;
- (7) mivel megfelelő intézkedéseket kell tenni a hulladék illegális hátrahagyása, leöntése vagy ellenőrizetlen ártalmatlanítása ellen; mivel ennek megfelelően lehetővé kell tenni a hulladéklerakók megfigyelését abból a szempontból, hogy az ott elhelyezett hulladék milyen anyagokat tartalmaz; mivel ezeknek az anyagoknak, amennyire csak lehet, csak előre látható reakciókba szabad lépniük egymással;
- (8) mivel ahol szükséges, csökkenteni kell a hulladéklerakókba elhelyezni szándékozott hulladéknak mind a mennyiségét, mind pedig veszélyes jellegét; mivel a hulladék kezelését meg kell könnyíteni, és a hulladékok hasznosítását fokozni kell; mivel ezért ösztönözni kell a kezelési eljárásokat annak biztosítására, hogy a hulladéklerakó megfeleljen az ebben az irányelvben kitűzött céloknak; mivel az osztályozás is a kezelés fogalmába tartozik;

⁽¹⁾ HL C 156., 1997.5.24., 10. o.

⁽²⁾ HL C 355., 1997.11.21., 4. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 1998. február 19-i véleménye (HL C 80., 1998.3.16., 196. o.), a Tanács 1998. június 5-i közös állásfoglalása (HL C 333., 1998.10.30., 15. o.) és az Európai Parlament 1999. február 3-i határozata (HL C 150., 1999.5.28., 78. o.).

⁽⁴⁾ HL C 122., 1990.5.18., 2. o.

▼B

- (9) mivel a tagállamoknak képesnek kell lenniük arra, hogy a hulladékokról szóló, 1975. július 15-i 75/442/EGK tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾ megfelelően mind közösségi, mind nemzeti szinten alkalmazzák a közelség és önellátás elvét a hulladékok ártalmatlanításánál; mivel ennek az irányelvnek a céljait azzal kell elősegíteni és tisztázni, hogy a környezetvédelem magas szintjére alapozott hulladékártalmatlanító telepek megfelelő, integrált hálózatát hozzák létre;
- (10) mivel a hulladéklerakókban történő ártalmatlanításának műszaki szabványai és az alacsonyabb költségek közötti egyenlőtlenség oda vezethet, hogy nő a hulladék alacsonyabb környezetvédelmi szintű létesítményekben való ártalmatlanításának mértéke és ez komoly veszélyt jelent a környezetre, mind a hulladék szükségtelenül nagy távolságokra való szállítása, mind a nem megfelelő hulladékártalmatlanítási technikák miatt;
- (11) mivel ezért a Közösségben a környezet minőségének védelme, megőrzése és javítása céljából közösségi szinten kell a hulladéklerakók műszaki szabványait megállapítani;
- (12) mivel világosan meg kell jelölni azokat a követelményeket, amelyeknek a hulladéklerakó telepek elhelyezkedés, feltételek, működtetés, ellenőrzés és bezárás szempontjából meg kell hogy feleljenek, valamint azokat a megelőző és védő intézkedéseket, amelyeket rövid és hosszú távon meg kell tenni a környezet veszélyeztetése, és közelebről a talajvíz olyan szennyezése ellen, amelyet a csurgalékvíznek a talajba való beszivárgása okoz;
- (13) mivel a fentiek miatt szükséges világosan meghatározni azokat a hulladéklerakó kategóriákat, amelyekkel foglalkozni kell, és azokat a hulladéktípusokat, amelyeket a különböző osztályokba tartozó hulladéklerakók átvehetnek;
- (14) mivel az ideiglenes hulladéktároló telepeknek meg kell felelniük a 75/442/EGK irányelv vonatkozó előírásainak;
- (15) mivel az e célra alkalmas inert és nem veszélyes hulladékok a 75/442/EGK irányelvnek megfelelő tájképgondozási, rekonstrukciós és feltöltési munkára, vagy építkezési célra való felhasználása nem tekinthető minden esetben hulladéklerakási tevékenységnek;
- (16) mivel a lerakókban elhelyezett biológiailag lebontható hulladék mennyiségének csökkentése és a gázellenőrzés követelményeinek bevezetése útján intézkedéseket kell tenni a metángáz keletkezésének csökkentésére többek közt azért, hogy csökkentsék a globális felmelegedést;
- (17) mivel azoknak az intézkedéseknek, amelyek a biológiailag lebontható hulladékok hulladéklerakókba való elhelyezésének csökkentésére irányulnak, a biológiailag lebontható hulladék szelektív gyűjtésének, általában válogatásának, újrahasználatának és hasznosításának ösztönzését is célul kell kitűzniük;
- (18) mivel a lerakással történő hulladékártalmatlanítási módszer sajátosságai miatt a hulladéklerakók minden kategóriájára speciális engedélyezési eljárást kell bevezetni a 75/442/EGK irányelvben már megállapított általános engedélyezési követelményeknek és a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 1996. szeptember 24-i 96/61/EK irányelv ⁽²⁾ általános követelményeinek megfelelően; mivel arról, hogy a hulladéklerakó az engedélynek valóban megfelel, az illetékes hatóságnak a lerakási tevékenység megkezdése előtt ellenőrzés keretében kell meggyőződnie;
- (19) mivel minden esetben ellenőrizni kell, hogy a hulladék lerakása elhelyezhető-e abba a hulladéklerakóba, amelybe szánták, különösen ha veszélyes hulladékról van szó;

⁽¹⁾ HL L 194., 1975.7.25., 39. o. A legutóbb a 96/350/EK bizottsági határozattal (HL L 135., 1996.6.6., 32. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 257., 1996.10.10., 26. o.

▼B

- (20) mivel a környezet veszélyeztetésének megelőzése végett szükség van egy egységes hulladékátvételi eljárás bevezetésére, amely a hulladéklerakók különböző kategóriáiban átvehető hulladékok minősítési eljárásán alapszik, beleértve elsősorban az egységesített határértékeket; mivel ezért időben létre kell hozni a hulladékok jellemzésének, mintavételének és vizsgálatának egységes, szabványosított rendszerét, hogy ennek az irányelvnek a bevezetését megkönnyítsék; mivel az átvételi kritériumoknak inerthulladék esetében különösen specifikusnak kell lenniük;
- (21) mivel a tagállamok az ilyen vizsgálati módszerek vagy a jellemzéshez szükséges határértékek megállapításáig ezen irányelv alkalmazása vonatkozásában fenntarthatják vagy létrehozhatják azoknak a hulladékoknak a nemzeti jegyzékeit, amelyek hulladéklerakóba elhelyezhetők vagy nem helyezhetők el, vagy meghatározhatnak olyan kritériumokat, határértékeket is beleértve, amelyek összehasonlíthatóak az ebben az irányelvben az egységes átvételi eljárásra megállapított kritériumokkal;
- (22) mivel a műszaki bizottságnak kell kidolgoznia az átvételi kritériumokat egyes olyan veszélyes hulladékokra, amelyeket nem veszélyeshulladék-lerakóban kell elhelyezni;
- (23) mivel egységes ellenőrzési eljárások kidolgozása szükséges a hulladéklerakók üzemeltetésének és utógondozásának idejére, hogy feltárják a hulladéklerakó minden lehetséges káros környezeti hatását és megtegyék a megfelelő korrekciós intézkedéseket;
- (24) mivel meg kell határozni, hogy az egyes hulladéklerakókat mikor és hogyan kell lezárni, és meg kell határozni az üzemeltető kötelezettségeit és felelősségi körét az utógondozási időszakban;
- (25) mivel azokra a hulladéklerakókra, amelyeket ennek az irányelvnek az átvételére előírt határidő előtt zártak le, a lezárási eljárásra itt leírt rendelkezések hatálya nem terjed ki;
- (26) mivel a meglévő hulladéklerakók működésének jövőbeni feltételeit arra figyelemmel kell szabályozni, hogy azoknál egy meghatározott időn belül, egy fejlesztési terv alapján megtörténjenek az ehhez az irányelvhez való alkalmazkodáshoz szükséges intézkedések;
- (27) mivel azon meglévő hulladéklerakók üzemeltetőinek, akik az ezen irányelv 14. cikke előírásaival egyenértékű kötelező nemzeti jogszabályoknak megfelelően már azelőtt benyújtották az ezen irányelv 14a. cikke szerinti dokumentációt, mielőtt ez az irányelv hatályba lépett volna, és akik számára az illetékes hatóság tevékenységük folytatásához engedélyt adott, nem kell dokumentációt újra benyújtani új engedély kiadása céljából;
- (28) mivel az üzemeltetőnek pénzbiztosíték letételével, vagy más alkalmas módon gondoskodnia kell annak biztosításáról, hogy az engedélyből következő valamennyi kötelezettséget teljesíti, beleértve a lezárási eljárásra és a telep utógondozására vonatkozó kötelezettségeket;
- (29) mivel intézkedéseket kell tenni annak biztosítására, hogy a hulladéklerakóban való ártalmatlanításáért felszámított díj fedezze a létesítmény létrehozásának és működésének valamennyi költségét, lehetőség szerint beleértve azt a biztosítékot, vagy annak megfelelőjét, amelyről a telep üzemeltetőjének gondoskodnia kellett, és fedezze a telep lezárásának és szükséges utógondozásának becsült költségeit;
- (30) mivel ha az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy egy adott hulladéklerakó egy bizonyos időtartamon túl feltehetően már nem veszélyes a környezetre, azokat a becsült költségeket, amelyeket az üzemeltetőnek a felszámítandó árba be kell foglalnia, erre az időtartamra lehet korlátozni;

▼B

- (31) mivel biztosítani kell, hogy az ezen irányelvet bevezető rendelkezéseket az egész Közösség területén helyesen alkalmazzák, és biztosítani kell, hogy a hulladéklerakók üzemeltetőit és dolgozóit az általuk megszerzett gyakorlat és képzettség a szükséges készségek birtokába juttassa;
- (32) mivel a Bizottságnak a 75/442/EGK irányelv 18. cikkében leírt bizottsági eljárással egységesített eljárást kell létrehoznia a hulladékok átvételére, és létre kell hoznia a lerakásra átvehető hulladék egységes minősítési rendszerét;
- (33) mivel ugyanezzel a bizottsági eljárással kell ennek az irányelvnek a mellékleteit a tudományos és műszaki fejlődéshez hozzáigazítani, és a megfigyelési, mintavételi és vizsgálati módszereket elfogadni;
- (34) mivel a tagállamoknak rendszeres jelentéseket kell küldeniük a Bizottsághoz ezen irányelv végrehajtásáról, különös tekintettel az 5. cikk alapján felállítandó nemzeti stratégiára; mivel e jelentések alapján a Bizottság jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács számára,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Általános cél

(1) Ez az irányelv a 75/442/EGK irányelvben, és különösen annak 3. és 4. cikkében foglalt követelményeknek való megfelelés végett azt a célt tűzi ki, hogy a hulladékokra és hulladéklerakókra vonatkozó szigorú működési és műszaki követelmények útján olyan intézkedésekről, eljárásokról és iránymutatásokról rendelkezzen, amelyek, amennyire lehetséges, megakadályozzák vagy csökkentik a hulladék lerakásából eredő környezetre gyakorolt negatív hatásokat, különösen a felszíni vizek, a talajvíz, a talaj és a levegő szennyezését, és a globális környezetre gyakorolt negatív hatásokat, beleértve az üvegházhatást, valamint minden ezekből eredő, az emberi egészséget veszélyeztető tényezőt, a hulladéknak a lerakóban való elhelyezésétől kezdve a hulladéklerakó teljes életciklusa alatt.

(2) A hulladéklerakók műszaki jellemzőit illetően ez az irányelv tartalmazza a 96/61/EK irányelv hatálya alá tartozó lerakókra vonatkozó műszaki követelményeket, abból a célból, hogy a fenti irányelvben leírt általános követelmények konkrét megfogalmazást nyerjenek. Ha ennek az irányelvnek a követelményeit betartják, a 96/61/EK irányelv idevágó követelményei is teljesültek tekintendők.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) „hulladék”: a 72/442/EGK irányelv hatálya alá tartozó minden anyag és tárgy;
- b) „települési hulladék”: háztartásból származó hulladék, valamint más olyan hulladék, amely jellege vagy összetétele miatt a háztartásból származó hulladékhhoz hasonló;
- c) „veszélyes hulladék”: minden olyan hulladék, amely a veszélyes hulladékokról szóló, 1991. december 12-i 91/689/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 1. cikke (4) bekezdésének hatálya alá tartozik;
- d) „nem veszélyes hulladék”: olyan hulladék, amely nem tartozik a c) pont hatálya alá;
- e) „inert hulladék”: olyan hulladék, amely semmilyen jelentősebb fizikai, kémiai vagy biológiai átalakuláson nem megy át. Az inert hulladék nem oldódik, nem ég, sem más fizikai vagy kémiai reakcióba

⁽¹⁾ HL L 377., 1991.12.31., 20. o. A legutóbb a 94/31/EK irányelvvel (HL L 168., 1994.7.2., 28. o.) módosított irányelv.

▼B

- nem lép, biológiai úton nem bomlik, vagy nem befolyásol más vele érintkezésbe kerülő anyagokat hátrányosan oly módon, hogy környezetszennyezést okozna, vagy károsítaná az emberek egészségét. A hulladék teljes kimosódásának, szennyező anyag tartalmának, és a csurgalékvíz ökotoxicitásának elhanyagolhatónak kell lennie, és különösen nem szabad veszélyeztetnie a felszíni vizek és/vagy a talajvíz minőségét;
- f) „föld alatti hulladéklerakó”: olyan állandó hulladéktároló létesítmény, amely mély geológiai üregben, pl. sóbányában vagy káliumbányában helyezkedik el;
- g) „hulladéklerakó”: olyan hulladékártalmatlanító létesítmény, amely a hulladéknak a földre vagy földbe (föld alá) való lerakására szolgál, beleértve:
- az üzemi hulladékártalmatlanító telepeket (vagyis olyan hulladéklerakókat, ahol a hulladék termelője a termelés helyén valósítja meg a saját maga által termelt hulladék ártalmatlanítását), és
 - az állandó (vagyis több mint egy éves) telepet, amely hulladék ideiglenes elhelyezésére szolgál,
- de kizárva
- azokat a létesítményeket, ahol azért rakják le a hulladékot, hogy azt hasznosítási, kezelési, vagy más helyen történő ártalmatlanítási céllal való továbbszállításra előkészítsék, és
 - a hulladék hasznosítását vagy kezelését megelőző, általános szabályként három évnél rövidebb időtartamú tárolást, vagy
 - a hulladék ártalmatlanítását megelőző, egy évnél rövidebb időtartamú tárolást;
- h) „kezelés”: fizikai, termikus, kémiai vagy biológiai eljárások, beleértve az osztályozást is, amelyek úgy változtatják meg a hulladék jellemzőit, hogy térfogatát vagy veszélyes jellegét csökkentik, megkönnyítik a hulladék kezelését, vagy elősegítik a hulladék hasznosítását;
- i) „csurgalékvíz”: minden olyan folyadék, amely a lerakott hulladékon átszivárog, és amelyet a hulladéklerakó kibocsát vagy magában tart;
- j) „hulladéklerakó-gáz”: minden olyan gáz, amely a hulladéklerakóban elhelyezett hulladékból fejlődik;
- k) „kivonat”: laboratóriumi kioldási próba során nyert oldat;
- l) „üzemeltető”: az a természetes vagy jogi személy, aki annak a tagállamnak belső jogrendje szerint a hulladéklerakóért felelős, ahol a hulladéklerakó elhelyezkedik; ez a személy az előkészítéstől az utógondozási fázisig cserélődhet;
- m) „biológiailag lebontható/lebomló hulladék”: minden olyan hulladék, amely hajlamos anaerob vagy aerob bomlásra, mint pl. az élelmiszer- és kerti hulladék, papír és kartonpapír;
- n) „birtokos”: a hulladék termelője, vagy az a természetes vagy jogi személy, akinek a hulladék a birtokában van;
- o) „kérelmező”: bármely személy, aki ennek az irányelvnek megfelelően hulladéklerakó létesítési engedélyért folyamodik;
- p) „illetékes hatóság”: az a hatóság, amelyet a tagállamok az ezen irányelvből eredő feladatok ellátásáért felelősnek kijelölnek;
- q) „folyékony hulladék”: minden folyékony halmazállapotú hulladék, beleértve a szennyvizeket, de kizárva az iszapot;
- r) „elzárt település”: olyan település,
- ahol egy helyhatósághoz vagy településhez legfeljebb 500 lakos tartozik, és egy négyzetkilométerre legfeljebb öt lakos esik, és
 - ahol a legközelebbi olyan települési agglomerációs terület, ahol négyzetkilométerenként legalább 250 lakos él, legalább 50 km távolságra van, vagy a legközelebbi ilyen agglomerációs területet az év jelentős időszakában uralkodó szélsőséges időjárási viszonyok miatt közúton nehéz elérni.

3. cikk

Hatály

(1) A tagállamok ezt az irányelvet alkalmazzák minden olyan hulladéklerakóra, amely a 2. cikk g) pontja szerinti fogalommeghatározásnak megfelel.

(2) A meglévő közösségi jogszabályok sérelme nélkül, az alábbiak nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá:

- iszap talajon való szétterítése trágyázás vagy talajjavítás céljára, beleértve a szennyvíziszap, kotrási műveletekből származó iszap és egyéb hasonló anyagok szétterítését,
- az arra alkalmas inerthulladék felhasználása tereprendezésre (rekultiváció), hulladéklerakóban történő feltöltésére vagy építkezési célra,
- nem veszélyes kotrási iszap lerakása olyan kisebb vizek partja mentén, ahonnan azt kiemelték, és nem veszélyes iszap elhelyezése felszíni vízbe, beleértve a vízagyat és altalajt,
- ásványkincsek feltárásából, kitermeléséből, kezeléséből és tárolásából, valamint kőfejtők működéséből származó nem szennyezett talaj vagy nem veszélyes inerthulladék lerakása.

(3) A 75/442/EGK irányelv sérelme nélkül, a tagállamok saját döntésük szerint kinyilváníthatják, hogy ezen irányelv I. mellékletének 2., 3.1., 3.2. és 3.3. pontjában foglalt rendelkezések hatálya alól mentesíteni lehet az ásványkincsek feltárásából, kitermeléséből, kezeléséből és tárolásából, valamint kőfejtők működéséből származó olyan, az inerthulladéktól különböző hulladékok elhelyezését, amely hulladékokat az ezen irányelv 17. cikke értelmében létrehozott bizottság nem veszélyesként határoz meg, és amelyeket oly módon helyeznek el, hogy a környezetet ne szennyezzék, vagy az emberi egészséget ne veszélyeztessék.

(4) A 75/442/EGK irányelv sérelme nélkül, a tagállamok saját döntésük szerint kinyilváníthatják, hogy ezen irányelv 6. cikkének d) pontját, 7. cikkének i) pontját, 8. cikke a) pontjának iv. alpontját, 10. cikkét, 11. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontját, I. mellékletének 3) és 4) pontját, II. mellékletét (a 3. pont 3. szintje és a 4. pont kivételével) és a III. mellékletének 3)-5) pontját nem, vagy csak részben kell alkalmazni az alábbiakra:

- a) olyan nem veszélyes vagy inerthulladék befogadására szolgáló hulladéklerakók, amelyek összes kapacitása nem haladja meg a 15 000 tonnát, vagy éves befogadása nem haladja meg az 1 000 tonnát, szigeten működnek, a szigeten ez az egyetlen hulladéklerakó, és kizárólag ez szolgál a szigeten keletkezett hulladék ártalmatlanítására. Ha ennek a hulladéklerakónak teljes kapacitását kihasználták, a szigeten létesítendő új hulladéklerakó telepnek meg kell felelnie az ezen irányelvben foglalt rendelkezéseknek;
- b) nem veszélyes vagy inerthulladék befogadására szolgáló hulladéklerakók elzárt településeken, ha a hulladéklerakó feladata csak az azon az elzárt településen keletkezett hulladék elhelyezése.

A tagállamok legkésőbb a 18. cikk (1) bekezdésében megállapított időpontot követő két éven belül benyújtják a Bizottságnak azoknak a szigeteknek és elzárt településeknek a jegyzékét, amelyekre a fenti kivétel vonatkozik. A Bizottság a szigetek és elzárt települések jegyzékét közzéteszi.

(5) A 75/442/EGK irányelv sérelme nélkül, a tagállamok saját döntésük szerint kinyilváníthatják, hogy az ezen irányelv 2. cikkének f) pontjában megadott fogalommeghatározás szerinti földalatti hulladéklerakót mentesíteni lehet az ezen irányelv 13. cikkének d) pontjában, I. mellékletének 2) pontjában az első fordulat kivételével, továbbá I. mellékletének 3), 4), és 5) pontjában és III. mellékletének 2), 3) és 5) pontjában foglalt rendelkezések hatálya alól.

4. cikk

A hulladéklerakók kategóriái

Az egyes hulladéklerakókat az alábbi kategóriákba sorolják be:

▼B

- veszélyeshulladék-lerakó,
- nem veszélyeshulladék-lerakó,
- inerthulladék-lerakó.

5. cikk

Hulladéklerakókban át nem vehető hulladék és nem alkalmazható kezelés

(1) A tagállamok legkésőbb a 18. cikk (1) bekezdésében meghatározott időpontot követő két éven belül nemzeti stratégiát dolgoznak ki a hulladéklerakókba kerülő, biológiailag lebontható hulladékok mennyiségének csökkentésére, és e stratégiát benyújtják a Bizottsághoz. E stratégia tartalmazza a (2) bekezdésben foglalt célok elérését szolgáló intézkedéseket, különösen újrafelhasználás, komposztálás, biogáztermelés vagy anyag hasznosítás illetve energia-visszanyerés útján. A 18. cikk (1) bekezdésében meghatározott időpontot követő 30 hónapon belül a Bizottság a nemzeti stratégiákat összefoglaló jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács számára.

(2) Ez a stratégia biztosítja, hogy:

- a) legkésőbb a 18. cikk (1) bekezdésében megállapított időpontot követő öt éven belül a hulladéklerakókba kerülő, biológiailag lebontható települési hulladék mennyiségét az 1995-ben (vagy az 1995-ot megelőző legutolsó olyan évben, amelyről egységesített Eurostat adatok állnak rendelkezésre) keletkezett összes biológiailag lebontható települési hulladék mennyiségének 75 (tömeg)százalékára kell csökkenteni;
- b) legkésőbb a 18. cikk (1) bekezdésében megállapított időpontot követő nyolc éven belül a hulladéklerakókba kerülő, biológiailag lebontható települési hulladék mennyiségét az 1995-ben (vagy az 1995-ot megelőző legutolsó olyan évben, amelyről egységesített Eurostat adatok állnak rendelkezésre) keletkezett összes biológiailag lebontható települési hulladék mennyiségének 50 (tömeg)százalékára kell csökkenteni;
- c) legkésőbb a 18. cikk (1) bekezdésében megállapított időpontot követő 15 éven belül a hulladéklerakókba kerülő, biológiailag lebontható települési hulladék mennyiségét az 1995-ben (vagy az 1995-ot megelőző legutolsó olyan évben, amelyről egységesített Eurostat adatok állnak rendelkezésre) keletkezett összes biológiailag lebontható települési hulladék mennyiségének 35 (tömeg)százalékára kell csökkenteni.

A Tanács a c) pontban meghatározott időpont előtt két évvel felülvizsgálja a fenti célt a Bizottság jelentése alapján, amely a tagállamoknak az a) és b) pontokban foglalt célok megvalósítása során szerzett gyakorlati tapasztalatairól szól, és amelyet szükség szerint, a környezetvédelem magas szintjének biztosítása érdekében, a fenti célok megerősítésére vagy módosítására tett javaslat egészít ki.

Azok a tagállamok, amelyek 1995-ben, vagy az 1995-ot megelőző legutolsó olyan évben amelyről egységesített Eurostat adatok állnak rendelkezésre, összegyűjtött települési hulladékok több mint 80 %-át hulladéklerakókban helyezték el, az a), b) és c) pontok szerinti célok elérését négy évet nem haladó időtartamig elhalaszthatják. Az e rendelkezéssel élni kívánó tagállamok döntésükről előre értesítik a Bizottságot. A Bizottság e döntésekről tájékoztatja az Európai Parlamentet és a többi tagállamokat.

Az előző albekezdésben foglalt rendelkezések végrehajtása semmi körülmények közt nem vezethet oda, hogy a c) pontban kitűzött célt a c) pontban megjelölt időpontnál több, mint négy évvel később ériék el.

(3) A tagállamok intézkedéseket tesznek annak érdekében, hogy a hulladéklerakókban ne vegyék át az alábbi hulladékokat:

- a) folyékony hulladékok;

▼B

- b) olyan hulladék, amely a hulladéklerakó körülményei közt, a 91/689/EGK irányelv III. mellékletében foglalt fogalom meghatározások szerint robbanásveszélyes, maró, oxidáló, erősen tűzveszélyes vagy tűzveszélyes;
 - c) kórházi vagy más egészségügyi vagy állategészségügyi intézményből származó klinikai hulladékok, amelyek a 91/689/EGK irányelv III. mellékletében foglalt H9 tulajdonság szerint fertőzőek, és olyan hulladékok, amelyek a fenti irányelv I.A. mellékletének 14. kategóriájába esnek.
 - d) használt egész gumiabroncsok a 18. cikk (1) bekezdésében megállapított időponttól számított két év után, kivéve a lerakóépítés műszaki létesítményeinek céljára használt gumiabroncsokat, felaprított használt gumiabroncsok, a 18. cikk (1) bekezdésében megállapított időponttól számított öt év után (mindkét esetben a kerékpárabroncsok és az 1 400 mm-t meghaladó külső átmérőjű gumiabroncsok kivételével);
 - e) minden más olyan típusú hulladék, amely nem elégíti ki a II. melléklet szerint meghatározott átvételi kritériumokat.
- (4) Tilos a hulladékot csak azért hígítani vagy keverni, hogy megfeleljen a hulladékátvételi követelményeknek.

6. cikk

A különböző hulladéklerakó kategóriákban átvehető hulladék

A tagállamok intézkedéseket tesznek annak érdekében, hogy:

- a) a hulladéklerakóban csak kezelésen átesett hulladékot helyezzenek el. Ezt a rendelkezést nem lehet inerthulladéokra alkalmazni, amelynek kezelése műszakilag nem célszerű, sem más olyan hulladékokra, amelyeknél az ilyen kezelés nem járul hozzá ezen irányelv az 1. cikkben kijelölt céljaihoz azáltal, hogy csökkenti a hulladék mennyiségét, vagy annak az emberi egészségre vagy a környezetre való veszélyességét;
- b) veszélyeshulladék-lerakóban való elhelyezésére csak a II. mellékletnek megfelelően felállított kritériumokat kielégítő hulladékot lehet kijelölni;
- c) nem veszélyeshulladék-lerakót az alábbiak elhelyezésére lehet használni:
 - i. települési hulladék;
 - ii. más eredetű nem veszélyes hulladék, amely kielégíti a nem veszélyeshulladék-lerakóban átvehető hulladékokra a II. mellékletnek megfelelően megállapított kritériumokat;
 - iii. stabil, nem reakcióképes (pl. megszilárdított, üvegesített) veszélyes hulladékok, amelyek kimosódási tulajdonságai megegyeznek a ii. pont szerinti nem veszélyes hulladékokéval, és amelyek kielégítik a II. mellékletnek megfelelően felállított meghatározó átvételi kritériumokat. E veszélyes hulladékokat nem szabad a biológiailag lebontható nem veszélyes hulladékok számára kijelölt kazettákban elhelyezni.
- d) inerthulladék-lerakót csak inerthulladékok elhelyezésére szabad használni.

7. cikk

Engedélykérelem

A tagállamok intézkedéseket tesznek annak érdekében, hogy a hulladéklerakó létesítésére vonatkozó engedély iránti kérelem legalább az alábbiakra vonatkozó adatokat kötelezően tartalmazza:

- a) a kérelmező és az üzemeltető személyi adatai (ha a kérelmező és az üzemeltető nem azonos);
- b) a lerakandó hulladék típusainak leírása és tervezett összes mennyisége;
- c) a hulladéklerakó tervezett befogadó kapacitása;

▼B

- d) a helyszín leírása, beleértve annak hidrogeológiai és geológiai jellemzését;
- e) tervezett módszerek a szennyezés megelőzésére és csökkentésére;
- f) a javasolt működési, megfigyelési és ellenőrzési terv;
- g) a lezárással és az utógondozással kapcsolatos eljárások terve;
- h) ha az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 1985. június 25-i 85/337/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ szerint követelmény a hatásvizsgálat, a fejlesztő által a fenti irányelv 5. cikkének megfelelően benyújtott adatok;
- i) a kérelmező által nyújtott pénzügyi, vagy azzal egyenértékű más biztosíték, amint azt ezen irányelv 8. cikke a) pontjának iv. alpontja megköveteli.

Az engedély megadása után a fenti adatokat az illetékes nemzeti és közösségi statisztikai hivatalok számára hozzáférhetővé teszik, ha azok ezt statisztikai célból kezdeményezik.

8. cikk

Az engedély megadásának feltételei

A tagállamok intézkedéseket tesznek annak elérésére, hogy:

- a) az illetékes hatóság csak akkor adjon ki engedélyt hulladéklerakó létesítésére, ha az alábbi feltételek teljesülnek:
 - i. A 3. cikk (4) és (5) bekezdésének sérelme nélkül a hulladéklerakó projekt megfelel az ezen irányelvben foglalt, rá vonatkozó követelményeknek, beleértve a mellékletekben foglalt követelményeket is;
 - ii. a hulladéklerakó telep vezetését olyan természetes személy látja el, akinek műszaki felkészültsége megfelelő a telep vezetésére; a hulladéklerakó üzemeltetői és dolgozói számára a szakmai és műszaki fejlődés és képzés biztosított;
 - iii. a hulladéklerakót úgy üzemeltetik, hogy a balesetek megelőzésére és azok következményeinek mérséklésére a szükséges intézkedéseket megteszik;
 - iv. a kérelmező az ártalmatlanítás megkezdése előtt pénzügyi biztosíték letételével vagy a tagállamok által meghatározandó más, egyenértékű módon megfelelően gondoskodott, vagy gondoskodni fog annak biztosításáról, hogy teljesíti az ezen irányelv rendelkezései szerint kiadott engedélyből következő kötelezettségeit, beleértve az utógondozást, és követi a 13. cikkben előírt lezárási eljárást. Ezt a biztosítékot vagy egyenértékű megfelelőjét mindaddig visszatartják, amíg azt a telepnek a 13. cikk d) bekezdése szerinti fenntartása és utógondozási műveletei azt megkívánják. A tagállamok saját döntésük szerint kimondhatják, hogy ezt az albekezdést az inerthulladék-lerakókra nem kell alkalmazni;
- b) a hulladéklerakó projekt legyen összhangban a 75/442/EGK irányelv 7. cikkében meghatározott vonatkozó hulladékkezelési tervvel vagy tervekkel;
- c) a hulladéklerakó üzemeltetésének megkezdése előtt az illetékes hatóság ellenőrzi a telepet annak biztosítására, hogy az megfeleljen az engedélyben rögzített vonatkozó feltételeknek. Ez semmilyen módon nem csökkenti az engedélyben megnevezett üzemeltető felelősségét.

⁽¹⁾ (HL L 175., 1985.7.5., 40. o.) A legutóbb a 97/11/EK irányelvvel (HL L 73., 1997.3.14., 5. o.) irányelv.

9. cikk

Az engedély tartalma

A 75/442/EGK irányelv 9. cikkében és a 96/61/EK irányelv 9. cikkében foglalt rendelkezéseket pontosítva és kiegészítve, a hulladéklerakó engedély legalább az alábbiakat tartalmazza:

- a) a hulladéklerakó kategóriáját;
- b) a hulladéklerakóban ártalmatlanítani engedélyezett hulladéktípusokat, és a lerakni tervezett összes hulladék mennyiségét;
- c) a hulladéklerakó előkészítésére, a hulladéklerakóban való lerakás műveleteire, megfigyelési és ellenőrzési eljárásaira vonatkozó követelményeket, beleértve a III. melléklet 4.B. pontja szerinti, rendkívüli esetekre megállapított terveket, valamint a lezárásra és az utógondozásra vonatkozó ideiglenes követelményeket;
- d) a kérelmezőnek azt a kötelezettségét, hogy legalább évente jelentést készítsen az illetékes hatóságnak a lerakott hulladék mennyiségéről és típusairól és a megfigyelési program eredményeiről a 12. és 13. cikkben és a III. mellékletben előírtak szerint.

10. cikk

A hulladéklerakóban való elhelyezés költsége

A tagállamok intézkedéseket tesznek annak biztosítására, hogy az a díj, amelyet az üzemeltető egyes hulladéktípusoknak az adott telepen való elhelyezéséért felszámít, fedezze a hulladéklerakó létesítésének és működtetésének valamennyi költségét, lehetőség szerint beleértve a 8. cikk a) pontjának iv. alpontja szerinti biztosítékot vagy annak megfelelőjét, és fedezze a telep bezárásának és legalább 30 évig tartó utógondozásának becsült költségeit. A tagállamok a környezeti adatokhoz való hozzáférés szabadságáról szóló, 1990. június 7-i 90/313/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ követelményeinek megfelelően átláthatóságot biztosítanak minden szükséges költségre vonatkozó adat gyűjtéséhez és felhasználásához.

11. cikk

Hulladékátvételi eljárások

(1) A tagállamok intézkedéseket tesznek annak érdekében, hogy a hulladék hulladéklerakó telepen való átvételét megelőzően:

- a) a szállításkor, vagy azt megelőzően, vagy sorozatos szállítás esetén, feltéve hogy a hulladék típusa változatlan marad, az első alkalommal, a tulajdonos vagy az üzemeltető a megfelelő dokumentáció alapján bizonyítsa, hogy az érintett hulladékot az adott telepen az engedélyben rögzített feltételeknek megfelelően át lehet venni, és a hulladék kielégíti a II. mellékletben előírt átvételi kritériumokat;
- b) az üzemeltető betartsa az alábbi beérkeztetési (átvételi) eljárásokat:
 - a hulladék dokumentációjának ellenőrzése, beleértve a 91/689/EGK irányelv 5. cikkének (3) bekezdése szerint megkövetelt dokumentumokat, és adott esetben az Európai Közösségen belüli, az oda irányuló és az onnan kifelé történő hulladékszállítás felügyeletéről és ellenőrzéséről szóló, 1993. február 1-jei 259/93/EGK tanácsi rendelet ⁽²⁾ által megkövetelt dokumentumokat,
 - a hulladék szemrevételezéssel történő vizsgálata a bejáratnál és a lerakás helyén, és szükség szerint annak megállapítása, hogy a hulladék tulajdonosa által adott dokumentációban szereplő leírás megfelel-e a valóságnak. Ha a II. melléklet 3) pontja 3) szintjének végrehajtása céljából reprezentatív mintákat kell venni, a vizsgálati eredményeket és a mintákat legalább egy hónapig meg kell őrizni, és a reprezentatív mintavételt a II. melléklet 5) pontja szerint kell végrehajtani,

⁽¹⁾ HL L 158., 1990.6.23., 56. o.

⁽²⁾ (HL L 30., 1993.2.6., 1. o.) A legutóbb a 120/97/EK rendelettel (HL L 22., 1997.1.24., 14. o.) módosított rendelet.

▼B

- nyilvántartás vezetése a lerakott hulladék mennyiségéről és jellemzőiről, feltüntetve az eredetet, a beszállítás időpontját, az előállító, vagy települési hulladék esetén a gyűjtő személyi adatait és veszélyes hulladék esetén a telepen való lerakás pontos helyét. Ezeket az adatokat az illetékes nemzeti és közösségi statisztikai hivatalok számára hozzáférhetővé kell tenni, ha azok ezt statisztikai célból kezdeményezik.
 - c) a hulladéklerakó üzemeltetője a telepen fogadott egyes szállítmányok átvételekor minden esetben írásos átvételi elismervényt adjon;
 - d) Az EGK/259/93 rendelet rendelkezéseinek sérelme nélkül, ha a hulladéklerakó egy hulladékot nem vesz át, az üzemeltető a visszautasításról késedelem nélkül értesítse az illetékes hatóságot;
- (2) Azon hulladéklerakók esetén, amelyek a 3. cikk (4) és (5) bekezdése alapján mentesültek az ezen irányelvben foglalt rendelkezések hatálya alól, a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket, hogy:
- a hulladékok rendszeres, szemrevételezéssel történő ellenőrzése megtörténjen a lerakás helyén annak biztosítására, hogy csak a szigetről vagy elzárt településről származó nem veszélyes hulladékot fogadják a telepen; és
 - nyilvántartás készüljön a telepen lerakott hulladék mennyiségéről.

A tagállamok biztosítják, hogy az ezekre, az ezen irányelv alól kivételezett, hulladéklerakókra érkező hulladékok mennyiségére, és amennyire ez lehetséges, típusára vonatkozó adatok bekerüljenek az ezen irányelv végrehajtásáról a Bizottság számára készített rendszeres jelentésekbe.

*12. cikk***Ellenőrzési és megfigyelési eljárások a működési fázisban**

A tagállamok intézkedéseket tesznek annak elérésére, hogy a működési fázisban alkalmazott ellenőrzési és megfigyelési eljárások legalább az alábbi követelményeknek megfeleljenek:

- a) a hulladéklerakó üzemeltetője a működési fázis alatt alkalmazzon a III. melléklet előírásainak megfelelő ellenőrzési és megfigyelési programot;
- b) az üzemeltető értesítse az illetékes hatóságot minden olyan jelentős környezetet károsító hatásról, amelyre az ellenőrzési és megfigyelési eljárások során fény derült, és a megteendő korrekációs intézkedések jellegére és időzítésére vonatkozóan kövesse az illetékes hatóság határozatát. A fenti intézkedések költségeit az üzemeltető viseli.

Olyan gyakorisággal, amelyet az illetékes hatóság meghatároz, de legalább évente egy alkalommal az üzemeltető az összegyűjtött adatok alapján jelentést készít a megfigyelési eredményekről az illetékes hatóságnak abból a célból, hogy bizonyítsa az engedélyezési feltételek betartását és gyarapítsa a hulladéklerakókban elhelyezett hulladék viselkedésére vonatkozó ismereteket;

- c) az ellenőrzési és megfigyelési eljárások analitikai műveleteinek és/vagy a 11. cikk (1) bekezdésének b) albekezdése szerinti vizsgálatoknak a minőségellenőrzését arra illetékes szaklaboratóriumok végezzék el.

*13. cikk***Lezárás és utógondozási eljárások**

A tagállamok biztosítják, hogy adott esetben az engedélynek megfelelően:

- a) a hulladéklerakónak vagy a hulladéklerakó egy részének bezárási eljárását megindítsák,
 - i. amikor az engedélyben megszabott vonatkozó feltételek teljesülnek; vagy
 - ii. az illetékes hatóságtól kapott felhatalmazással, az üzemeltető kezdeményezésére; vagy
 - iii. az illetékes hatóság megindokolt határozata alapján;

▼B

- b) egy hulladéklerakót vagy annak egy részét azután lehessen véglegesen lezártnak tekinteni, hogy az illetékes hatóság elvégezte az utolsó helyszíni ellenőrzést, értékelte mindazokat a jelentéseket, amelyeket az üzemeltető benyújtott, és az üzemeltető tudomására hozta a lezárásra vonatkozó jóváhagyását. Ez semmilyen módon nem csökkenti az engedélyben megnevezett üzemeltető felelősségét.
- c) miután egy hulladéklerakót véglegesen lezártak, annak karbantartásáért, megfigyeléséért és ellenőrzéséért az üzemeltető legyen olyan hosszú ideig felelős az utógondozási időszakban, ameddig az illetékes hatóság azt, annak az időtartamnak a figyelembevételével, ameddig a hulladéklerakó még veszélyt jelenthet, megkívánja.

Az üzemeltető értesíti az illetékes hatóságot minden olyan káros környezeti hatásról, amelyre az ellenőrzési és megfigyelési eljárások során fény derült, és a megteendő korrekciós intézkedések jellegére és időzítésére vonatkozóan az illetékes hatóság határozatát követi.

- d) mindaddig, amíg az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy a hulladéklerakó várhatóan veszélyt jelent a környezetre, és a hulladék tulajdonosának kötelezettségét érintő nemzeti és közösségi jogszabályok sérelme nélkül, a telep üzemeltetője legyen felelős a hulladéklerakóban termelődött gáz, a telepről kimosódott csurgalékvíz és a telep környezetében lévő talajvízrendszer III. melléklet szerinti megfigyeléséért és vizsgálatáért.

14. cikk

Meglévő hulladéklerakók

A tagállamok intézkedéseket tesznek annak biztosítására, hogy az ezen irányelv átvételekor engedéllyel rendelkező vagy működő hulladéklerakók működésüket csak akkor folytathassák, ha az alább leírt lépéseket a lehető leghamarabb, de legkésőbb a 18. cikk (1) bekezdésében meghatározott időponttól számított nyolc éven belül megteszik:

- a) a 18. cikk (1) bekezdésében meghatározott időponttól számított egyéves időtartamon belül a hulladéklerakó üzemeltetője elkészíti, és az illetékes hatóságnak jóváhagyás végett benyújtja a telep felülvizsgálati tervét, amely tartalmazza a 8. cikkben felsorolt adatokat és minden olyan korrekciós intézkedést, amely az üzemeltető megítélése szerint szükséges az ezen irányelvben foglalt követelmények betartásához, kivéve az I. melléklet 1. pontja szerinti követelményeket;
- b) a fejlesztési terv bemutatását követően az illetékes hatóságok a bemutatott terv és ezen irányelv alapján végleges határozatot hoznak arról, hogy a működés folytatható-e. A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket ahhoz, hogy azokat a lerakókat, amelyek a működés folytatásához szükséges engedélyt a 8. cikk szerint nem kapták meg, a 7. cikk g) pontjának és a 13. cikknek megfelelően a lehető legrövidebb időn belül lezárják;
- c) az illetékes hatóság a jóváhagyott fejlesztési terv alapján engedélyezi a szükséges munkálatokat, és megszab egy átmeneti időszakot, amely alatt a tervet meg kell valósítani. A 18. cikk (1) bekezdésében megadott időpontot követő nyolc éven belül valamennyi meglévő hulladéklerakónak meg kell felelnie az ezen irányelvben foglalt követelményeknek, kivéve az I. melléklet 1. pontjának követelményeit;
- d) i. veszélyeshulladék-lerakókra a 4., 5. és 11. cikket és a II. mellékletet a 18. cikk (1) bekezdésében meghatározott időpontot követő egy év után kell alkalmazni;
- ii. veszélyeshulladék-lerakókra a 6. cikket a 18. cikk (1) bekezdésében megadott időpontot követő három év után kell alkalmazni.

▼**B**

15. cikk

Jelentési kötelezettség

A tagállamok hároméves időközönként jelentést küldenek a Bizottságnak ezen irányelv végrehajtásáról, különös tekintettel az 5. cikk alapján elkészített nemzeti stratégiákra. A jelentést egy olyan kérdőív vagy vázlat alapján állítják össze, amelyet a Bizottság a 91/692/EGK irányelv ⁽¹⁾ 6. cikkében foglalt eljárásnak megfelelően fogalmaz meg. Ezt a kérdőívet vagy vázlatot hat hónappal annak az időszaknak a kezdete előtt eljuttatják a tagállamokhoz, amely időszakra a jelentés vonatkozik. A jelentést annak a hároméves időszaknak a végét követő kilenc hónapon belül kell a Bizottságnak megküldeni, amely időszakra a jelentés vonatkozik.

A Bizottság az ezen irányelv végrehajtásáról szóló közösségi jelentést a tagállamok jelentéseinek beérkezését követő kilenc hónapon belül közzéteszi.

16. cikk

A bizottság

Mindazokat a módosításokat, amelyek ahhoz szükségesek, hogy ezen irányelv mellékleteit hozzáigazítsák a tudományos és műszaki fejlődéshez, és mindazokat a javaslatokat, amelyek a hulladéklerakókkal kapcsolatosan az ellenőrzési, mintavételi és analitikai módszerek egységesítésére vonatkoznak, a Bizottság a 75/442/EGK irányelv 18. cikke alapján létrehozott bizottság támogatásával, az ezen irányelv 17. cikkében leírt eljárás szerint fogadja el. A mellékletek bármilyen módosítása csak az ezen irányelvben megállapított, a mellékletekben kifejezésre juttatott elvekkel összhangban történhet. Ezért a II. mellékletet illetően a Bizottság a következők szerint jár el: figyelembe véve a vizsgálatra és az átvételi kritériumokra vonatkozóan a II. mellékletben megállapított általános elveket és általános eljárásokat, speciális kritériumokat és/vagy vizsgálati módszereket, és azokhoz kötött határértékeket állapít meg minden egyes hulladéklerakó kategóriára, szükség szerint beleértve az egyes osztályokon belüli speciális hulladéklerakó típusokat, beleértve a földalatti tárolást. Az ezen irányelv mellékleteivel kapcsolatos ellenőrzési, mintavételi és analitikai módszerek egységesítésére vonatkozó javaslatokat a Bizottság a bizottság támogatásával ezen irányelv hatálybalépését követő két éven belül fogadja el.

A Bizottság a bizottság támogatásával, az ezen irányelv 5., 7. és 11. cikkében meghatározott statisztikai adatok harmonizálására és rendszeres közzétételére vonatkozó rendelkezéseket ezen irányelv hatálybalépését követő két éven belül, az ilyen rendelkezések módosításait pedig szükség szerinti időpontban fogadja el.

▼**M1**

17. cikk

- (1) A Bizottságot egy bizottság segíti.
- (2) Az e cikkre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat ⁽²⁾ 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel annak 8. cikke rendelkezéseire.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított időtartam három hónap.

- (3) A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

⁽¹⁾ HL L 377., 1991.12.31., 48. o.

⁽²⁾ A Tanács 1999. június 28-i határozata a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról (HL L 184., 1999.7.17., 23. o.)

▼B*18. cikk***Átvétel**

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az irányelvnek legkésőbb a hatálybalépésétől számított két éven belül megfeleljenek. Erről haladéktalanul értesítik a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadtak el.

*19. cikk***Hatálybalépés**

Ez az irányelv az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

*20. cikk***Címzettek**

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

I. MELLÉKLET

ÁLTALÁNOS KÖVETELMÉNYEK MINDEN HULLADÉKLERAKÓ KATEGÓRIÁRA

1. Elhelyezés

1.1. Hulladéklerakó helyének megválasztásánál az alábbiakkal kapcsolatos követelményeket kell figyelembe venni:

- a) a hulladéklerakó határának lakó- és üdülőövezetektől, vízi utaktól, felszíni vizektől és más mezőgazdasági vagy lakott területektől való távolságát;
- b) talajvíz, parti víz vagy környezetvédelmi övezetek előfordulását a területen;
- c) a terület földtani és hidrogeológiai adottságait;
- d) árvíz, felszínsüllyedés, földcsuszamlás- vagy lavinaveszélyt a területen;
- e) a természeti vagy kulturális örökség védelmét a területen.

1.2. A hulladéklerakót csak akkor lehet engedélyezni, ha a helyszín adottságai, tekintettel a fenti követelményekre, vagy a szükséges védelmi intézkedésekre, arra utalnak, hogy a hulladéklerakó nem okoz jelentős környezeti veszélyt.

2. A víz ellenőrzése és a csurgalékvíz kezelése

A hulladéklerakó adottságainak és a meteorológiai feltételeknek megfelelő intézkedéseket kell tenni az alábbiakra:

- a lerakóba bejutó csapadékvíz ellenőrzésére,
- annak megelőzésére, hogy felszíni víz és/vagy talajvíz kerüljön a lerakott hulladékba,
- a szennyezett víz és a csurgalékvíz gyűjtésére. Ha a hulladéklerakó elhelyezkedésére és az ott elhelyezendő hulladékra vonatkozó megfontolások alapján végzett értékelés arra mutat, hogy a hulladéklerakó nem jelent potenciális veszélyt a környezetre, az illetékes hatóság dönthet úgy, hogy ezt a rendelkezést nem kell alkalmazni.
- a hulladéklerakóban összegyűjtött szennyezett víz és a csurgalékvíz olyan kezelésére, hogy azok minősége megfeleljen az elvezetésre előírt szabványos követelményeknek.

A fenti rendelkezéseket inerthulladék-lerakókra nem kötelező alkalmazni.

3. A talaj és víz védelme

3.1. A hulladéklerakót úgy kell elhelyezni és megtervezni, hogy az megfeleljen a talaj, talajvíz vagy felszíni víz szennyezéstől való megóvása követelményeinek, és amennyiben a 2. szakasz szerint szükséges, a csurgalékvíz hatékony összegyűjtéséhez szükséges feltételeknek. A talaj, talajvíz és felszíni víz védelmét a működési/aktív fázisban geológiai záróréteg és aljzatszigetelés együttes alkalmazásával, a passzív/lezárás utáni fázisban geológiai záróréteg és felső (lezáró) szigetelés együttes alkalmazásával kell elérni.

3.2. A geológiai záróréteg hatékonyságát az határozza meg, hogy a hulladéklerakó telep alatti, és a telepet körülvevő geológiai és hidrogeológiai feltételek megfelelő csillapító hatást mutatnak-e a talajt és a talajvizet fenyegető potenciális veszély elhárítására.

A hulladéklerakó alapja és oldalai olyan ásványi rétegből álljanak, amely megfelel az áteresztőképességre és vastagságra vonatkozó követelményeknek, és amely a talaj, talajvíz és felszíni víz vonatkozásában olyan együttes hatást ér el, amely legalább az alábbiakkal egyenértékű:

- veszélyeshulladék-lerakó: $K \leq 1,0 \times 10^{-9}$ m/s; vastagság ≥ 5 m,
- nem veszélyeshulladék-lerakó: $K \leq 1,0 \times 10^{-9}$ m/s; vastagság ≥ 1 m,
- inerthulladék-lerakó: $K \leq 1,0 \times 10^{-7}$ m/s; vastagság ≥ 1 m,

m/s: méter/másodperc.

Ha a természetes geológiai záróréteg nem elégíti ki a fenti feltételeket, azt mesterségesen ki lehet egészíteni és más, egyenértékű védelmet nyújtó módon meg lehet erősíteni. A mesterségesen létrehozott geológiai záróréteg legalább 0,5 m vastagságú legyen.

3.3. A fent leírt geológiai záróréteg mellett az alábbi elvek alapján csurgalékvíz gyűjtő és szigetelő rendszert kell kiépíteni, hogy a lehető legkisebb mértékűre csökkentsék a csurgalékvíz felhalmozódását a lerakó alapjánál.

Csurgalékvíz-gyűjtés és aljzatszigetelés

Hulladéklerakó kategória	nem veszélyes	veszélyes
Épített szigetelőréteg	előírt	előírt
Szivárgóréteg ≤ 0,5 m	előírt	előírt

A tagállamok az inerthulladék-lerakókra és a fenti műtárgyak jellemzőire vonatkozóan általános és specifikus követelményeket állapíthatnak meg.

Ha az illetékes hatóság a környezetre potenciálisan veszélyes tényezők megfontolása után azt találja, hogy szükséges a csurgalékvíz keletkezésének megakadályozása, felületi szigetelést írhat elő. Felületi szigetelésként az alábbiak ajánlottak:

Hulladéklerakó kategória	nem veszélyes	veszélyes
Gázelveztető réteg	előírt	nem előírt
Épített szigetelőréteg	nem előírt	előírt
Átjárhatatlan ásványi réteg	előírt	előírt
Szivárgóréteg > 0,5 m	előírt	előírt
Felső talaj borítás > 1 m	előírt	előírt

3.4. Ha a környezeti veszélyek felmérése alapján, különösen figyelembe véve a 80/68/EGK irányelvet ⁽¹⁾, az illetékes hatóság a „Víz ellenőrzése és csurgalékvíz kezelése” című 2. szakasznak megfelelően úgy döntött, hogy a csurgalékvíz gyűjtése és kezelése nem szükséges, vagy megállapítást nyert, hogy a hulladéklerakó nem jelent potenciális veszélyt a talajra, talajvízre vagy felszíni vízre, a fenti 3.2. és 3.3. pontban foglalt követelményeket megfelelően mérsékelni lehet. Inerthulladék-lerakó telepek esetében ezeket a követelményeket nemzeti jogszabállyal lehet elfogadni.

3.5. A hulladéklerakók szivárgási tényezőjének adott területen, vagy a telep egész kiterjedésében történő meghatározásához használandó módszert az ezen irányelv 17. cikke alapján felállított bizottság fejleszti ki és hagyja jóvá.

4. Gáz ellenőrzése

4.1. Megfelelő intézkedéseket kell tenni a lerakóban termelődő gáz feldúsulásának és migrációjának ellenőrzésére (III. melléklet).

4.2. A lerakóban termelődő gázt minden olyan hulladéklerakóban gyűjteni kell, amelyben biológiailag lebontható hulladékot fogadnak. A gázt kezelni és hasznosítani kell. Ha az összegyűjtött gázból nem lehet energiát nyerni, azt fáklyában kell elégetni.

4.3. A 4.2. pont szerinti gázt úgy kell gyűjteni, kezelni és felhasználni, hogy a környezet szennyezésének és az emberi egészség károsításának veszélye a lehető legkisebb legyen.

5. Zavaró hatások és veszélyek

Intézkedéseket kell tenni, hogy minimumra csökkenjenek a hulladéklerakóra visszavezethető zavaró hatások és veszélyek, amelyek az alábbi formákban jelentkezhetnek:

- szagok és por kibocsátása,
- szél által elhordott anyagok,
- zaj és forgalom,
- madarak, kártékony kisemlősök, rovarok,
- aeroszokok képződése,
- tüzesetek.

A hulladéklerakót olyan felszereléssel kell ellátni, hogy a telepről származó szenny ne szóródjék szét a közutakra és a környező földterületekre.

⁽¹⁾ HL L 20., 1980.1.26., 43. o. A legutóbb a 91/692/EGK irányelvvel (HL L 377., 1991.12.31., 48. o.) módosított irányelv.

▼B**6. Stabilitás**

A hulladékot a telepen úgy kell elhelyezni, hogy biztosítsák a hulladéktömeg és az ahhoz tartozó szerkezeti elemek stabilitását, különös tekintettel megcsúszások elkerülésére. Ha mesterséges szigetelőréteget alkalmaznak, akkor meg kell győződni arról, hogy a geológiai altalaj elég stabil-e ahhoz, hogy az adott formájú hulladéklerakó esetében megakadályozza a szigetelőréteget veszélyeztető süllyedést.

7. Lezárás

A telepet őrizni kell, hogy a telepre való szabad bejutást megakadályozzák. A kapukat munkaidőn túl zárva kell tartani. Az ellenőrzési rendszer és az egyes létesítmények megközelítési rendszere tartalmazzon olyan intézkedési programot, amely felfedi és megakadályozza az illegális lerakást.

II. MELLÉKLET

HULLADÉKÁTVÉTELI KRITÉRIUMOK ÉS ELJÁRÁSOK

1. Bevezetés

Ez a melléklet az alábbiakat írja le:

- a hulladékátvétel általános elveit a különféle kategóriákba tartozó hulladéklerakók esetében. A későbbi hulladékminősítési eljárásnak ezeken az elveken kell alapulnia,
- iránymutatást, amely az egységes hulladékminősítési és átvételi eljárás kidolgozásáig követendő ideiglenes átvételi eljárásokat tartalmaz. A fenti egységes eljárást, a vonatkozó mintavételi eljárással együtt az ezen irányelv 16. cikkében meghatározott műszaki bizottság dolgozza ki. A műszaki bizottság olyan kritériumokat dolgoz ki, amelyeket egyes veszélyes hulladékoknak ki kell elégíteniük ahhoz, hogy nem veszélyeshulladék-lerakókban elhelyezésre kerülhessenek. E kritériumok különösen az ilyen hulladék rövid-, közepes- és hosszú távú kioldhatósági tulajdonságait veszik figyelembe. E kritériumokat ezen irányelv hatálybalépésétől számított két éven belül kell kidolgozni. A műszaki bizottság olyan kritériumokat is kidolgoz, amelyet a hulladéknak ki kell elégíteni ahhoz, hogy földalatti tárolásra átvehető legyen. E kritériumok különösen azt veszik figyelembe, hogy a hulladékkomponensek egymással és a közettel várhatóan ne reagáljanak.

A műszaki bizottságnak ezt a munkát ezen irányelv hatálybalépésétől számított három éven belül be kell fejeznie, és az ezen irányelv 1. cikkében kifejtett célok szem előtt tartásával kell elvégeznie, kivéve az ellenőrzés, mintavétel és vizsgálat ezen irányelv mellékleteihez kapcsolódó módszereinek szabványosítását, amelyet ezen irányelv hatálybalépésétől számított két éven belül kell elkészíteni.

2. Általános elvek

A hulladéklerakóban elhelyezendő hulladék összetételét, kioldódási tulajdonságait, hosszú távú viselkedését és általános tulajdonságait a lehető legpontosabban ismerni kell. A hulladéklerakóban a hulladékátvétel alapulhat az átvett vagy visszautasított hulladékok jellege és eredete szerinti jegyzékein is, és az átveendő hulladék egyes tulajdonságaira vonatkozó vizsgálati módszereken és határértékeken. Az ezen irányelvben leírt jövőbeni átvételi eljárások a lehető legnagyobb mértékben alapszanak majd szabványosított hulladékvizsgálati módszereken, és az átveendő hulladék tulajdonságaira megállapított határértékeken.

E vizsgálati módszerek és határértékek megállapításáig a tagállamoknak legalább nemzeti jegyzékeket kell összeállítaniuk az egyes kategóriákba tartozó hulladéklerakókban átvehető vagy visszautasítandó hulladékokról, vagy meg kell határozniuk az e jegyzékekre való felkerülés kritériumait. Ahhoz, hogy valamely hulladékot egy bizonyos kategóriába tartozó hulladéklerakóban át lehessen venni, a hulladéknak szerepelnie kell az érintett nemzeti jegyzéken, vagy meg kell felelnie a jegyzékre való felkerülés kritériumaihoz hasonló kritériumoknak. E jegyzékeket, vagy az azokkal egyenértékű kritériumokat, a vizsgálati módszereket és határértékeket meg kell küldeni a Bizottságnak ennek az irányelvnek az átültetését követő hat hónapon belül, vagy amikor a fentieket nemzeti szinten elfogadták.

E jegyzékeket vagy átvételi kritériumokat lerakóspecifikus jegyzékek, vagyis az ezen irányelv 9. cikke szerinti, az egyes hulladéklerakók engedélyében meghatározott átvehető hulladékok jegyzékének összeállításához kell felhasználni.

A hulladék referencijegyzékbe való felvételére, vagy egy hulladéklerakó kategóriába történő elhelyezhetőségére vonatkozó kritériumok alapulhatnak más jogszabályokon és/vagy a hulladék tulajdonságain.

Egy meghatározott hulladéklerakó kategória esetében az átvételi kritériumokat az alábbiakra vonatkozó megfontolásokból kell levezetni:

- a hulladéklerakót körülvevő környezet (elsősorban a talajvíz és felszíni vizek) védelme,
- a környezetvédelmi rendszerek (pl. aljzat és csurgalékvíz kezelő rendszerek) védelme,
- a kívánatos hulladéklerakón belüli hulladékstabilizálódási folyamatok védelme,
- az emberi egészség veszélyeztetése elleni védelem.

Példák a hulladék tulajdonságára alapozott kritériumokra:

- a teljes összetétel ismeretének követelményei,

▼B

- a szerves anyag mennyiségének korlátozása a hulladéokban,
- a szerves hulladék komponensek biológiai lebonthatóságára vonatkozó követelmények vagy korlátozások,
- egyes meghatározott, a fent felsorolt védelmi kritériumok vonatkozásában potenciálisan káros/veszélyes komponensek mennyiségére vonatkozó korlátozások,
- egyes meghatározott, a fent felsorolt védelmi kritériumok vonatkozásában potenciálisan káros/veszélyes komponensek potenciális és várható atmoszférai tulajdonságaira vonatkozó korlátozások,
- a hulladék és a keletkező csurgalékvíz ökotoxikológiai tulajdonságai.

Azoknak az átvételi kritériumoknak, amelyek a hulladék tulajdonságain alapulnak, inerthulladék-lerakók esetében általában általánosabbnak kell lenniük. Kevésbé általánosak lehetnek ezek a nem veszélyeshulladék-lerakók esetében, és még kevésbé általánosak a veszélyeshulladék-lerakók esetében, mivel az utóbbi kettő esetében magasabb szintű a környezet védelme.

3. A hulladék vizsgálatának és átvételének általános eljárásai

A hulladék általános jellemzésének és vizsgálatának az alábbi háromszintű hierarchián kell alapulnia:

- 1. szint:** *Alap jellemzés.* Ez a hulladék rövid- és hosszú távú atmoszférai viselkedésének és/vagy jellemző tulajdonságainak alapos, mindenre kiterjedő meghatározásából áll, amelyet szabványosított analitikai és viselkedéstanulmányozási módszerekkel végeznek.
- 2. szint:** *Megfelelőségi vizsgálat.* z egyszerűbb szabványosított analitikai és viselkedéstanulmányozási módszerekkel, rendszeres időközönként végzett vizsgálatot jelent, amelynek célja annak meghatározása, hogy a hulladék megfelel-e az engedélyben rögzített feltételeknek és/vagy speciális referenciakritériumoknak. A vizsgálatok az általános bevizsgálás során azonosított kulcsfontosságú paraméterekre és viselkedésre összpontosulnak.
- 3. szint:** *Helyszíni ellenőrző vizsgálat.* z gyors ellenőrző módszerekből áll, amelyek célja megerősíteni, hogy a hulladék azonos a megfelelő vizsgálat során vizsgált és a kísérő okmányban leírt hulladékkal. Többnyire a hulladékszállítvány szemrevételezéssel történő átvizsgálásából áll a hulladéklerakón való kirakás előtt és után.

A hulladékok egy adott típusát rendszerint az 1. szinten kell megvizsgálni, és a hulladék meg kell hogy feleljen bizonyos kritériumoknak ahhoz, hogy felkerüljön egy referenciajegyzékre. Ahhoz, hogy egy adott hulladék egy telep saját jegyzékén maradjon, rendszeres időközönként (pl. évente) meg kell vizsgálni a 2. szinten, és ki kell elégítenie a megfelelő kritériumokat. A hulladéklerakóba beérkezéskor minden egyes hulladék szállítmányt alá kell vetni a 3. szintű megerősítő vizsgálatnak.

Egyes hulladéktípusokat állandó vagy ideiglenes jelleggel ki lehet venni az 1. szintű vizsgálati kötelezettség alól. Erre akkor kerülhet sor, ha a vizsgálat kivihető, nem állnak rendelkezésre megfelelő vizsgálati módszerek és átvételi kritériumok, vagy a vizsgálati kötelezettségnek magasabb szintű jogszabály ellentmond.

4. Iránymutatás az ideiglenes hulladékátvételi eljárásokhoz

Amíg e melléklet teljes egészében el nem készül, csak a 3. szintű vizsgálat kötelező, az 1. szintet és a 2. szintet a lehetséges mértékig kell alkalmazni. Ebben az előzetes fázisban ahhoz, hogy egy bizonyos kategóriába sorolt hulladéklerakó egy hulladékot átvegyen, a hulladéknak szerepelnie kell vagy egy restriktív országos jegyzéken, vagy az adott hulladéklerakó kategória telepspecifikus jegyzéken, vagy pedig az e jegyzékre való felkerülés kritériumainak kell megfelelnie.

A következő általános iránymutatásokat lehet használni a három fő hulladéklerakó kategória előzetes hulladékátvételi kritériumainak megállapításához, illetve a megfelelő hulladékok megfelelő jegyzékbe való felvétele esetében.

Nem veszélyeshulladék-lerakók: Inerthulladék-lerakók: csak a 2. cikk e) pontjának meghatározása szerinti inerthulladékot lehet a jegyzékbe felvenni.

Nem veszélyeshulladék-lerakók: a jegyzékbe csak olyan hulladékok vehetők fel, amelyek nem tartoznak a 91/689/EGK irányelv hatálya alá.

▼B

Veszélyeshulladék-lerakók: a veszélyeshulladék-lerakók számára készült előzetes hozzávetőleges jegyzéken csak olyan hulladékok szerepelnének, amelyek a 91/689/EGK irányelv hatálya alá esnek. Ezeket a hulladéktípusokat azonban nem lehet előzetes kezelés nélkül felvenni a jegyzékre, ha olyan magas bennük a potenciálisan veszélyes összetevők aránya vagy átmosódása, hogy rövid távú munkaegészségügyi vagy környezeti veszélyt jelentenek, vagy megakadályozzák a kielégítő hulladékstabilitás bekövetkezését a hulladéklerakó tervezett élettartama alatt.

5. Mintavétel hulladékból

A hulladékból történő mintavétel a minta reprezentatív jellege és a mintavételi technikák szempontjából komoly problémákat vethet fel, ami a hulladékok heterogén jellegéből adódik. A hulladékból való mintavételre európai szabványt fognak kidolgozni. A tagállamok nemzeti szabványaikat és eljárásaikat alkalmazhatják mindaddig, amíg a fenti európai szabványt a tagállamok ezen irányelv 17. cikke szerint jóvá nem hagyják.

III. MELLÉKLET

ELLENŐRZÉSI ÉS MEGFIGYELÉSI ELJÁRÁSOK A MŰKÖDÉSI ÉS UTÓGONDOZÁSI FÁZISBAN**1. Bevezetés**

E melléklet célja, hogy minimálisan alkalmazandó eljárásokat írjon le olyan megfigyeléshez, amely annak megállapítására irányul:

- hogy a hulladékot lerakásra a kérdéses hulladéklerakó kategóriájára megállapított kritériumoknak megfelelően vették-e át,
- hogy a hulladéklerakón belül az eljárások a kívánatos módon folynak-e,
- hogy a környezetvédelmi rendszerek teljes mértékben rendeltetésük szerint működnek-e,
- hogy a hulladéklerakó engedélyezési feltételei teljesülnek-e.

2. Meteorológiai adatok

A 15. cikk szerinti jelentési kötelezettségnek megfelelően a tagállamok adatokat szolgáltatnak a hulladéklerakók meteorológiai adatgyűjtéséről. Az adatok gyűjtésének módjáról (közvetlenül helyben az üzemeltető által, nemzeti meteorológiai hálózat útján stb.) a tagállamok saját megítélésük szerint maguk döntenek.

Ha a tagállamok úgy döntenek, hogy a vízmérleg hatékony eszköz annak értékeléséhez, hogy a csurgalékvíz magában a lerakóban halmozódik-e fel, vagy elszivárog a hulladéklerakóról, akkor az alábbi adatok gyűjtése javasolható. Az adatok származhatnak a hulladéklerakónál folytatott megfigyelésből vagy a legközelebbi meteorológiai állomásról, és gyűjtésüket addig kell folytatni, ameddig azt az ezen irányelv 13. cikkének c) pontja szerinti illetékes hatóság előírja.

	Működési fázis	Utógondozási fázis
1.1. Csapadék mennyisége	naponta	naponta, havi értékke összeadva
1.2. Min. és max. hőmérséklet, 14.00 h (közép-európai idő)	naponta	havi átlag
1.3. Uralkodó szélirány és szélereő	naponta	nem előírt
1.4. Párolgás (liziméter) ⁽¹⁾	naponta	naponta, havi értékke összeadva
1.5. Légköri páratartalom, 14.00 h (közép-európai idő)	naponta	havi átlag

⁽¹⁾ Vagy más alkalmas módszer

3. Kibocsátási adatok: víz, csurgalékvíz és gáz ellenőrzése

A csurgalékvíz, és ha van, a felszíni víz mintáit jellemző pontokon kell venni. A csurgalékvíz mintavételét és mérését (mennyiség és összetétel) minden olyan ponton külön kell elvégezni, ahol a telepről csurgalékvizet vezetnek el. (Hivatkozás: mintavételi technológiák általános útmutatói, ISO 5667-2 1991.)

Ha van felszíni víz, annak a megfigyelését legalább két ponton el kell végezni, egyszer a hulladéklerakó fölött, egyszer alatta.

A gáz megfigyelésének a hulladéklerakó minden egyes kazettájára jellemzőnek kell lennie.

A mintavétel és vizsgálat gyakoriságát a következő táblázat tartalmazza. Csurgalékvíz és víz esetében megfigyelési célra egy, az átlagos összetételre jellemző mintát kell venni.

	Működési fázis	Utógondozási fázis ⁽²⁾
2.1. Csurgalékvíz mennyisége	havonta ⁽¹⁾ ⁽²⁾	minden hat hónapban
2.2. Csurgalékvíz összetétele ⁽²⁾	negyedévente ⁽²⁾	minden hat hónapban
2.3. Felszíni víz mennyisége és összetétele ⁽²⁾	negyedévente ⁽²⁾	minden hat hónapban

	Működési fázis	Utógondozási fázis ⁽²⁾
2.4. Potenciális gáz emisszió és légköri nyomás ⁽⁴⁾ (CH ₄ , CO ₂ , O ₂ , H ₂ S, H ₂ stb.)	havonta ⁽³⁾ ⁽⁵⁾	minden hat hónapban ⁽⁶⁾

A 2.1. és 2.2. pontot csak akkor kell alkalmazni, ha sor kerül csurgalékvíz gyűjtésre (lásd I. melléklet 2. pont).

⁽¹⁾ A mintavétel gyakoriságát a hulladéklerakó morfológiája (halomba rakott hulladék, elföldelt hulladék stb.) alapján módosítani lehet. Ezt az engedélyben elő kell írni.

⁽²⁾ A mérendő paraméterek és a vizsgálandó anyagok a lerakott hulladék összetételétől függően változnak; ezeket az engedélyben kell megállapítani, tükrözve a hulladékok atmoszférai tulajdonságait.

⁽³⁾ Ha az adatok kiértékelése azt mutatja, hogy hosszabb időszakok ugyanolyan hatékonyak, akkor azokat kell elfogadni. Csurgalékvíznél a vezetőképességet minden esetben legalább évente egyszer meg kell mérni.

⁽⁴⁾ E mérések főként a hulladékban lévő szervesanyag-tartalommal kapcsolatosak.

⁽⁵⁾ CH₄, CO₂, O₂ rendszeresen, a többi gázok a lerakott hulladék összetételétől függően, ahogyan kimosódási tulajdonságaik tükrözése érdekében szükséges.

⁽⁶⁾ A gázkivezető rendszer hatékonyságát rendszeresen ellenőrizni kell.

⁽⁷⁾ A hulladéklerakó telep jellemzőinek alapján az illetékes hatóság határozhat úgy, hogy ezek a mérések nem szükségesek, és erről jelentést tesz az ezen irányelv 15. cikkében leírt módon.

4. A talajvíz védelme

A. Mintavétel

A mérések legyenek olyanok, hogy adatokat szolgáltatassanak a hulladék-helyezés által várhatóan érintett talajvízről, legalább egy mérési ponttal a talajvíz befolyási régiójában és két mérési ponttal a kifolyási régióban. E mérési pontok száma növekedhet speciális hidrogeológiai tanulmány alapján, vagy ha baleset következtében a talajvízbe jutott csurgalékvíz korai fázisban történő azonosítására van szükség.

A hulladéklerakó feltöltési műveleteinek megkezdése előtt legalább három helyszínen mintát kell venni a talajvízből, hogy a későbbi mintavételekhez referenciaértékek álljanak rendelkezésre. Hivatkozás: Talajvizek mintavétele, ISO 5667, 11. rész, 1993.

B. Megfigyelés

A vett mintákban vizsgálandó paramétereket a csurgalékvíz várható összetétele és a területen lévő talajvíz minősége alapján kell megválasztani. A vizsgálandó paraméterek kiválasztásakor figyelembe kell venni a felszín alatti vizek mobilitását. A paraméterek között lehetnek indikátorparaméterek abból a célból, hogy a víz minőségének változását már korai fázisban felismerjék⁽¹⁾.

	Működési fázis	Utógondozási fázis
Felszín alatti víz szintje	minden hat hónapban ⁽¹⁾	minden hat hónapban ⁽¹⁾
Felszíni víz összetétele	telepspecifikus gyakorisággal ⁽²⁾ ⁽³⁾	telepspecifikus gyakorisággal ⁽²⁾ ⁽³⁾

⁽¹⁾ Változó felszín alatti vízszint esetén a gyakoriságot növelni kell.

⁽²⁾ A gyakoriságot annak alapján kell megválasztani, hogy ha a beavatkozási szintet elérik, akkor két mintavétel közt lehetőség legyen javító műveletek elvégzésére. A gyakoriságot tehát a felszín alatti víz áramlási sebességének ismeretében és értékelése alapján kell megállapítani

⁽³⁾ Ha a beavatkozási szintet elérték (lásd C. pont), ezt ismételt mintavétellel kell megerősíteni. Ha az érték megerősítést nyert, akkor az engedélyben rendkívüli esetekre megállapított terv szerint kell eljárni.

C. Beavatkozási szintek

Az ezen irányelv 12. és 13. cikkének értelmében vett jelentős környezetet károsító hatást akkor kell felszín alatti víz esetében fennállónak tekinteni, ha a felszín alatti vízminta vizsgálata a vízminőség jelentős változását mutatja. A beavatkozási szintet a hulladéklerakó helyszínén előforduló speciális hidrogeológiai adottságok és a felszín alatti víz minőségének figyelembevételével kell meghatározni. Ha lehetséges, a beavatkozási szintet az engedélyben fel kell tüntetni.

⁽¹⁾ Javasolt paraméterek: pH, összes szerves szén (TOC), fenolok, nehézfémek, fluoridok, arzén, olaj/szénhidrogének.

▼B

A megfigyeléseket minden egyes, a hulladéklerakó alatt fekvő kútra vonatkozóan értékelni kell meghatározott ellenőrzési szabályok és értékek szerint felvett ellenőrzési diagramok segítségével. Az ellenőrzési szabályokat a felszín alatti vizek helyi jellemzői alapján kell megállapítani.

5. A hulladéklerakó hely leírása: a lerakó adatai

	Működési fázis	Utógondozási fázis
3.1. A lerakó szerkezete és összetétele ⁽¹⁾	évente	
3.2. A lerakó szintjének süllyedési hajlama	évente	évente

⁽¹⁾ Az érintett lerakó állapotára vonatkozó adatok: hulladék által elfoglalt felület, a hulladék mennyisége (térfogata) és összetétele, a lerakás módszerei, a lerakás időpontja és időtartama, a lerakóban még rendelkezésre álló befogadóképesség számítása